

[Bolvig]

følge Industrirådets henstilling om en omlægning af den danske ulandsbistand.

I sidste samling drøftede vi principperne for den danske bistand. Jeg kan ikke forestille mig, at det flertal, der stod bag den tidligere regerings u-landspolitik, har ændret sig. Jeg kan derfor nøjes med at henvise til de synspunkter, det radikale venstre ved tidligere lejligheder har givet udtryk for.

Jeg vil kun over for fremskridtspartiet understrege, at minister Lise Østergaard jo netop i løbet af ikke mindst det sidste år har sikret, at dansk industri i stigende omfang får mulighed for at få arbejdsopgaver fra Verdensbanken og andre internationale organisationer, et forhold, som industriens folk da også ved flere lejligheder har anerkendt.

Jeg vil bede hr. Jørgen Junior bevise påstanden i bemærkningerne om en direkte skadelig dansk u-landsbistand. Jeg tror, at hr. Jørgen Junior kun vanskeligt vil kunne overbevise folketingets flertal – for slet ikke at tale om de forskellige u-lande – om, at en ændring til udelukkende at anvende statslån vil være til langt større gavn for modtagerne. U-landenes ledere har jo gang på gang fremhævet værdien af en ikke nationalt givet hjælp, og jeg er mere tilbøjelig til at lytte til dem end til hr. Jørgen Junior og hans partifæller.

Jeg har i mine bemærkninger til fremskridtsforslaget allerede delvis redegjort for det radikale venstres holdning til det konservative forslag. Jeg finder, at de konservative mere tænker på Industrirådet end på, hvilken form for bistand der vil hjælpe de fattige lande bedst og mest effektivt.

Inden for den nugældende opsplitning af den danske u-landsbistand kan det radikale venstre støtte, at man positivt overvejer en ændring af eksportkreditfondens kreditgivning, eventuelt udsendelse af flere eksportstipendiater og forbedret samarbejde mellem Danida og industrien, hvis det er nødvendigt og ønskeligt.

Jeg tror, at den bedste hjælp til dansk erhvervsliv i forbindelse med dets muligheder i den tredje verden vil være en støtte til produktudvikling af de mange varer, der vil kunne sælges til disse lande. En meget stor part af den teknologisk højt udviklede verdens produkter er i virkeligheden egnede for en række lande i Asien og i Afrika. Lavteknologiske produkter er lettere at betjene,

kræver mindre teknisk viden og kan repareres på stedet. Det land, der først indser fordelene heraf, vil kunne øge afsætningen meget betydeligt.

Vil ministeren gå ind på, at vi afbinder lånene, hvis de bruges udelukkende til indkøb i andre u-lande? Jeg forstår naturligvis regeringens holdning til eventuel total afbinding, selv om jeg har sympati med de tanker, der har været fremme om, at de statslån, der ydes fra de rige lande, i hvert tilfælde afbindes, når det pågældende modtagerland bruger dem til indkøb i et andet såkaldt u-land.

Jeg vil også gerne spørge ministeren, om ministeren ikke frygter, at eventuelle erhvervsforetagender kan presse visse lande til at anmode om statslån til indkøb af den pågældende virksomheds enkelte produkter, om ikke der absolut ligger en fare heri. Jeg vil ikke påstå, at danske virksomheder gør det, men når man ser, hvordan f. eks. visse våbenfabrikker gang på gang rundt omkring i verden har presset og overtalt forskellige lande til at indkøbe våben og produkter, som de i virkeligheden ikke har brug for, så vil jeg gerne høre, om ikke ministeren mener, at man kan frygte, at statslån også bliver brugt på den måde.

Honoré (KrF):

Formålet med dansk udviklingsbistand må jo være, at man hjælper udviklingslandene, at man imødekommer deres behov, ikke at man hjælper Danmark selv og styrker dansk erhvervsliv. Derfor skal der være en alsidighed i dansk udviklingsbistand, en alsidighed i den bilaterale bistand og en alsidighed i den multilaterale bistand og være et vist rimeligt forhold imellem de to forskellige former for bistand.

På den anden side er det indlysende, at det vil være en optimal bistand, der kombinerer dette fuldt ud, nemlig at imødekomme udviklingslandenes behov og samtidig fremme dansk erhvervsliv. De to ting behøver ikke at stå i modsætning til hinanden. Dersom valget står mellem at bidrage til, at engelske, amerikanske eller tyske virksomheder for danske midler hjælper udviklingslandene, og at danske virksomheder på lige så kvalificeret vis gør det, må vi da være interesseret i, at det bliver de danske virksomheder, der kommer til at hjælpe udviklingslandene. Det